

staaende Retstilstand, saa vil Følgen deraf blive en ti Gange saa stor som Fiskeribefolkning her i vort Søterritorium næste Aar, og desuden ville vi faa meget Besvær af de Krav, der ville blive stillede fra Indfiskeres og Engelskmænds Side om at faa den samme Ret, og hvis de ikke faa den, ville vi faa overordentlig Besvær af, at de ikke opnaa den, indtil det engang sker, thi da det hører er begrundet i Lovgivningen eller Traktater, at Sverrig undtages saaledes, som den høitærede Minister har gjort, saa vil det være en ganske naturlig folkeretlig Opfattelse, om de væsentlige Nabostater ville sige: I Kraft af de sædvanlige paa Andremaal gjældende Traktatsforhold om Handels- og Næringsforhold mellem os overhovedet, skulle vi høre til de mest begunstigede Nationer, og vi maa i Kraft af en analogisk Anvendelse paa disse Forhold bede om det Samme her. I saa Fald siger jeg, at den høitærede Minister har ved sin Fremgangsmaade iaar og den Maade, hvorpaa han har faaet Sanktion derpaa, udsat os for meget væsentlige Tab. Vil man nu endelig ikke tage noget Hensyn til de, saavidt jeg erindrer, 25,000 Mennecker, der ere beskæftigede med Fiskeri, eller tildels med Kystfart, saa tag Hensyn til Landet selv, tag Hensyn til, hvilken Betryggelse det er, og hvilken Interesse det maa have for et lille af Vand omslydt Land, at det hænder sit folkeretlig anerkjendte Søterritoriums Grænser. Hvad vil det ikke sige under vanskelige Forhold, under fjendtlige og andre Forhold, om det bliver almindelig Praxis her, at Alle og Enhver kan ligge lige op under vore Kyster og ligge i daglig Klammeri med de Danske paa forskjellig Maade, uden at man kan komme nogen Vel dermed. Dette siger altsaa den høitærede Minister, at han har gjort. Derimod, hvad han siger ikke har fundet Sted, nemlig Fiskeri i Indfjorde, har jeg beviist ved Oplesning af den høitærede Ministers egen Skrivelse, idet Udtalelserne derom i dette Tilfælde have ligget for ham, og han har resolveret derom i sin Skrivelse, uden at sige et Ord derimod. En bedre Rilde kan jeg virkelig ikke have. Jeg maa derfor sige, at i det Tilfælde i Sommer staar i Modstrid med Ordene sidste Vinter, og Handlingen i Sommer staar i Modstrid med vor Lovgivning, med Landets og med vedkommende Næringsdrivendes Interesse. Det er derfor egentlig nu kun den sidste Del af min Forespørgsel, det gjælder om, nemlig den, at i det Tilfælde Lovgivningen forbyder fremmed Fiskeri paa vort Søterritorium, vil Indenrigsministeren da træffe Foranstaltning til, at Loven overholdes, thi om de to første Dele er den meget ærede Minister og jeg enige, og derover er jeg glad. Den høitærede Minister vil imidlertid ikke sørge for, at Lovgivningen overholdes, han forsværer sin iaar etablerede nye Praxis, dog at han vil have Retten indskrænket til Søterritoriet udfør den aabne Kyst. Den høitærede Minister vil altsaa gjøre en Forbedring i

det, der har fundet Sted i Sommer, men ellers vil han opretholde for en Nabostat Ret til Fiskeri paa vort Søterritorium udfør den aabne Kyst; men det bør Indenrigsministeren efter min Formening ikke have Lov til. Vi kunne ikke efter min Mening lade denne Sag gaa fra os her i Følgehængen, uden udtrykkelig at hævde en fra den høitærede Ministers forskjellig Opfattelse, den nemlig, at indtil Lovgivningen paa loelig Maade forandres, bør der tilkomme den danske Fisker den Eneret til at fiske paa dansk Søterritorium, som Lovgivningen hjemler ham. Jeg vil i den Henseende forbeholde mig at stille et Forslag om Overgang til Dagsordenen, der udtrykker denne Mening; men jeg vil ikke foregribe Udtalelser fra andre ærede Medlemmer om selve Forespørgslen. Derfor vil jeg ikke stille det nu, især da jeg hørte, at et æret Medlem for et Dieblit siden har forlangt Ordet i Sagen. Jeg turde nu ved disse Udtalelser have godtgjort, at den høitærede Minister var aldeles uberettiget til at sige, at jeg farer med løs Tale, eller at jeg mangler Kilder; mine Kilder har jeg angivet, og det er væsentlig dem, der ere undertegnede af den høitærede Minister selv.

Indenrigsministeren (Steel): Det ærede Medlem begyndte med at sige, at den høitærede Minister ikke skulde slippe for saa godt Kjøb. Selvrigt er det imidlertid ikke det ærede Medlem, som skal bestemme, om Ministeren skal slippe for godt Kjøb eller ikke. Jeg har dog selv en lille Indslydelse paa, for hvor godt Kjøb jeg mener at kunne slippe. Jeg skal ikke gjøre megen Brug af det ærede Things Opmærksomhed, men der var et Par Uttringer, der saldt fra det ærede Medlem, som det bliver nødvendigt for mig at inoødgaa. Det ærede Medlem siger, at Administrationen har i denne Sommer fulgt en fuldstændig forskjellig Fremgangsmaade fra den, der tidligere er brugt, og at svenske Fiskere tidligere aldrig have været sjønden for Falster. Ja, det tør jeg ikke have nogen ganske bestemt Mening om, men det har ikke været Aegjeringens Mening paa nogen Maade at ville etablere noget Nyt. Det ærede Medlem maa være overbevist om, at Aegjeringen har lige saa god Villie til at yde danske Fiskere Retserdigighed, som han har og at man ikke er sig bevidst, at man har foretaget noget Skridt, som kunde forværre deres Stilling. Jeg har antaget, at de svenske Fiskere haue tidligere, som de haue i Sommer, havt Tilladelse til, fri Adgang til at fiske paa dansk Søterritorium, saavidt det grænser til det aabne Hav, og det er denne Regel, man har søgt opretholdt. Naar nu det ærede Medlem siger, at svenske Fiskere have fiske i Grønland, og at jeg vidste, at de havde fiske der, og at en Skrivelse fra Politimesteren havde erklæret dette, vil jeg dertil sige, at jeg ganske vist har faaet en Indberetning fra Politimesteren, der synes at gaa ud fra den Forudsæt-